

CHIMUBA ETA ASTOA.

Chimuba zijoala
gazta on batekin,
bidean topoz egin
zan astoarekin;
eta ikusirikan
negarrez zegoala,
esan zion: zér zuben
malkozturik ala.
Astoak anka zion
alcha segiruban,
esanaz, zerbait sartu
baititzaiola an,
eta alako miña
zubela sentitzen,
etzala atrebitzen
andikan mugitzen.
Chimuba kupiturik
ikusteaz ala,
esan zion, segiran
saiatuko zala,
zer zeukan billatutzen
edo ateratzen,
luzarogoan egon
etzedin penatzen;
eta gazta lurrean
utzi ta berari,
eldurik zankotikan
an baitzala ari,
zeukan aranza puska

atera eziñik,
 noizik bein galdetubaz
 artzen zuben miñik,
 atera zionean
 esan zion:—orra
 kanpoan degu zure
 aranza gogorra;—
 eta ura esan ta
 bere gaztagana
 makurtu zan segiran,
 bañan ¡ai! zer lana;
 ura aranza ezin
 aterarikan an,
 ari zan bitartean
 astoak zion jan.

.
 Chimubak miña kendu
 asto lasayari,
 lanaren truk lasayak
 gazta jan berari:
 zer liteke espero
 lasayarengandik,
 gauza zuzenik edo
 onik ez iñondik.

AKERRA ETA OTSOA.

Akerra zala beti
 beldurrean bizi,
 ezin egiñik otso
 zarrari igasi,
 Jupiterri zitzaion
 erreguzka jarri,
 arren truka zeizkala
 adar aiek arri;